

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Coniugij fructus religio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

concordiam, non solum illis male conueniret, sed etiam ut quotidiana inter eos bella & pugnae existerent, viro rem fustibus, muliere clauibus agente, quibus, non jam ciuitas & arcas, sed mariti caput aperiret, sanguinique viam faceret, per multas ianuas profilianti. Conspecto hoc victoriae signo, ut pactis staret Stygius praedo, iussit anum ad riuum exire, ibi ex altera parte stanti, par calceorum ipse in aduersa ripa consistens, e pertica longa suspensum dicitur porrexisse, cum dicto, se ad eam propius accedere non esse ausum, eo quod profus videret, illam omnibus daemionibus esse nequiores, plusque posse efficere mali, ad matrimonia disturbanda, quam ipse, quantumuis veteranus artifex malorum. E quo seu vero facto, seu ficto apologo liquet, quanti faciat concordiam coniugum, qui eorum discordiam tanti emit.

Ad concordiam, inter coniuges, stabiliendam valde necessaria est eadem religio. Non enim in rebus humanis diu consentiunt, qui dissentiunt in diuinis. Parit ergo religionis concordia concordiam animorum. Sed vicissim etiam ipsa concordia coniugum parere potest concordiam religionis, & saepe peperit. Qua de causa scribit Apostolus: *Si quis frater uxorem habet infidelem, & hac consentit habitare cum illo, non dimittat illam. Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum: sanctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidelem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem.* Etsi enim Christus fideli permiserit tori diuortium; quia tamen id non statuit, sed permisit Apostolis & Ecclesiae, pro varitate temporum, aliquid certi statuere, idcirco ait Paulus: *Ego dico, non Dominus,* & consulo, ut fidelis infidelem non dimittat, si quidem coniunx consentit, scilicet sine fidei, & Creatoris contumelia cohabitare. Sic enim & prolis, & coniugis saluti prodest. Quare, S. Pauli tempore *Infidelitas*, nec fuit impedimentum dirimens matrimonium cum fideli contractum, nec impediens contrahendum, si fideli non erat periculum peruersionis. Nunc vero consuetudine in Ecclesia inductum est, ut non haeresis, sed alia infidelitas & impediatur matrimonium contrahendum, & dirimat cum fideli

Eccc 2

contra-

V.

1. Cor. 7. 12.

Vide Thom. Sanchez. tom. 2. de matrim. disp. 73. n. 7. Henr. lib. 1. de Matrim. c. 8.

1. Cor. 7. 14.

contractum. Olim in fide primi Christiani longè fuerunt ac-
dentiores & constantiores, pro qua vitam suam, alacri animo,
prodegerunt. Nunc tepuit virtus, & fidei constantia defecit.
Maiore igitur cautela opus est. Olim *sanctificatus est vir infide-
lis per mulierem fidelem*; quia si eam, in fide sua non impedit,
concorditer & beneuolè cum ea viuendo, sibi quasi viam ster-
nit, vt per preces, merita, verba & exempla fidelis coniugis ad
fidem conuertatur, & ipse fiat sanctus. Multæ mulieres viros
suos, & multi viri vxores suas non solum ab infidelitate, & he-
resi, sed etiam à malis moribus ad bonos traduxerunt. Nam
ad hunc modum S. Cæcilia maritum suum Valerianum, Theo-
dora Sisinnium, Clotildis Clodouæum, & Ingundis regina,
Hermenigildum maritum, teste S. Gregorio Turonensi, alia-
que alios conuertentur. E multis paucas recensero.

S. Greg. Tur.
lib. 5. hist.
Franc. c. 38.
VI.

S. Greg. Tu-
ron. lib. 11.
cap. 9. hist.
Franc.

Quanta sit Deo magis, quàm hominibus seruiendi, etiam
inter coniuges, libertas, quantaque rursus bene merendi oc-
casio & potestas, eminentissimè ostendit regina Persarum Cæ-
sarea dicta. Hæc, quia apud regem coniugem suum Arnul-
phum videbat, se ad Christum transcendendi, mille obstaculis im-
pediri, statuit Persico regno regnum cælorum anteponere; &
facinus verè regio animo dignum designare. Itaque opes, gy-
næcæum, charissimum alioqui maritum, & omnem sæculi pom-
pam, heroica virtute, relinquens, Christum sponsum secuta,
ignoto habitu dissimulata, Constantinopolim profugit, apud
Christianum Imperatorem Mauritium religionis asylum ha-
bitura. Ibi, cum honorificè excipi tractarique posset, maluit
incognita latere, minùs inter ancillas, quàm dominas, repe-
rienda. Baptismo igitur tincta, è quo illam ipsa suis manibus
suscepit Imperatrix, vitam cœpit communem agere, atque fo-
ris famulari, quæ domi imperare potuisset. Nimirum pro sce-
ptro illi erat arundo, Christo, per ludibrium, in manus tradi-
ta; pro corona aurea, sertum è spinis contextum; pro gemmis
annulisque guttæ purpureæ & lucidus sanguis Seruaroris, cla-
uique ferrei, per manus pedesque illius adacti: denique pro
regio folio templum & aræ, ad quas identidem supplex versa-
batur. Hac viuendi ratione, se quàm optimè regnare existi-
mabat.

mabat.